

Mitä te läksitte korpeen katsomaan? Ruokoako, joka tuulelta häilytetään? **T**aikka mitä te läksitte katsomaan? Matt. 11: 7

Tainkaltaisen kysymyksen pani Vapahtaja sille sokealle kansalle, joka kurkistelemisen tähden juovatti Häntä. Tämä sokea kansa oli nimittäin lähtenyt korpeen katselemaan Johannesta, joka saarnais katumuksesta ja parannuksesta. Ja Vapahtaja kysyi nyt kansalta: Mitä te läksitte korpeen katsomaan? Ruokoako, joka tuulelta häilytetään?

Luulettekos Johanneksen olevan niin pehmeän, niin kuin vitsan, joka häilyy sinne ja tänne maailman tuulesta? Kuinka te luulette, että Johannes on yksi huikentelevainen mies, jonka mieli kääntyy maailman tuulen jälkeen? Luuletteko, että Johannes sujuu, niin kuin ruoko maailman tuulen edessä sujuu? Luuletteko, että Johannes nöyryyttää ja kumartaa itsensä maailman edessä, että Hän palvelee maailman herroja eli saarnaa maailmalle mielisuosiksi?

Johannes Kastaja oli senkaltainen mies, joka uskalsi sanoa maailmalle totuuden. Hän oli kankea niin kuin puu maailmaa vastaan. Hän uskalsi sanoa maailman herroille: "Te kyykäärmeen sikiät, kuka teitä neuvoi sitä tulevaista vihaa välttämään? Ja sen haukkumisen tähden suuttuit kaikki siveät huorat hänelle ja panit häntä arestiin. Mutta se siveä huora, jota

hän oli haukkunut, ei saanut omantunnon rauhaa ennen kuin hän sai Johanneksen pään vatin päälle. Sitte vasta sai tämä siveä huora omantunnon rauhan, koska hän pääsi leikkaamaan Johanneksen kaulan poikki.

Ja sama luonto näkyy vieläki olevan maailman siveillä huorilla. He suuttuvat hirmuisesti, jos joku haukkuis heitä siveiksi huoriksi, ja uhkaavat kunniansa perään kysyä. Rietas on antanut heille niin suuren kunnian, ettei he viitti kuulla huoran nimeä. Jos vaan huoraksi haukutaan, varsin rupeavat käärmeen siemenet puikimaan sydämen juuressa. Mutta ei he tiedä sokeat raukat, kuka heille on kunnian antanut. Siveät huorat luulevat, että Jumala on antanut heille kunnian. Ei het ymmärrä, että maailma ja rietas on antanut heille kunnian. Vapahtaja on sanonut: "Kuinkas te saatatte antaa kunnian Jumalalle, jotka otatte kunnian toinen toiseltanne?"

Mutta sillä kuninkaallisella huoralla, jonka Johannes haukkui, sillä oli niin suuri kunnia, ettei hän saanut tunnon rauhaa riettaalta, ennen kuin hän pääsi leikkaamaan Johannekselta kaulan. Mutta koska hän rupeis maailman herroja haukkumaan kyykäärmeen sikiöiksi, silloin suuttuit maailman herrat hirmuisesti ja sanoit: "Sillä miehellä on perkele." Ja niin

ne sanovat vielä nytki. Koska joku herännyt ihminen haukkuu maailman kunniallisia ihmisiä huoriksi ja varkaiksi, niin maailman ihmiset sanovat: "Sillä miehellä on perkele. Sillä on noussut ylpeyden perkele päähän."

Johannes on vielä elämällensä suututtanut maailman herroja. Hän oli antanut kansalle pahan esimerkin, koska hän ei elänyt niin herkullisesti, kuin muut maailman herrat. Se teki myös pahaa viinaporvarille, ettei Johannes pannut viinaa suuhunsa. Vapahtaja puhui itse siitä Johanneksen elämänlaadusta ja sanoi juutalaisille: "Johannes tuli, ei syönyt eikä juonut, ja te sanoitte: sillä miehellä on perkele. Vissimmästi viinaporvarit suuttuvat senkaltaiselle miehelle, joka ei maista viinaa. Semmoinen juomatoin mies pilaa heidän viina kauppansa. Jos nimitätin maakunta alkaa hänen esimerkkiänsä seuraamaan, niin loppuu viina kauppa. Ja sen kautta tulee viinaporvarille ja viinankeittäjille suuri vahinko. Ensiksi sen vuoksi, ettei yksikään osta pirun paskaa heiltä, ja toiseksi: ei anna ihmiset itseänsä pettää viinaporvarilta, koska paloviina ei ole sekoittanut järkeä.

Se oli vielä muutaki syytä, minkä tähden koreat ja siveät huorat olit suuttuneet Johannekselle. Hänellä olit niin huonot vaatteet, nimittäin yksi krouvi paita kamelin karvoista. Jos nyt ihmiset rupeaisit hänen esimerkkiänsä seuraamaan, kuinka sitte kävis maailman siveille huorille, jotka pitävät kambritsi paitaa, että se olis pehmeä huorimiehille, koska ne tulevat viereen. Ja kuinkas kävis maailman porvareille, jotka kaikenlaisesta koreudesta ottavat ison voiton, millä he jaksavat häitä pitää ja punssia juoda?

Jos maakunta ottais Johanneksesta esimerkin ja heittäis pois koreuden, niin tulis

maailman porvareille hätä. Heidän täytyis tuoda markkinoille aivan suoloja, joka on raskas kalu kuljettaa, ja josta ei tule niin iso voitto, että se räkkäis komeat kartanot rakentaa ja vieraspitoja laittaa, vaikka ei suinkaan täällä ole suoloista puute. Minä luulen, että talonpojat ovat näinä vuosina ostaneet niin paljon suoloja, että se räkkää vielä maailman herroilleki antaa. Kaiken tämän haukkumisen tähden, ja maailman ylönkatsomisen tähden, ovat maailman koreat herrat ja siveät huorat ja viinaporvarit suuttuneet Johannekselle, eikä suinkaan saa omantunnon rauhaa, ennen kuin he pääsevät leikkaamaan hänen kaulansa.

Nyt oli Johannes niin kankea maailmaa vastaan, niin kuin rautakanki, ja niin uppiniskainen, ettei hän säästänyt maailman herroja, vaan suolais heitä aikalailla, koska hän näki, että he olit mätänemässä huoruudessa, laiskuudessa, juopumuksessa, ahneudessa. Sen tähden sanoi Vapahtaja kansalle, joka oli lähtenyt korpeen katsomaan sitä miestä, jolla maailman herrat sanoivat olevan perkeleen: "Mitä te läksitte korpeen katsomaan? Ruokoako, joka tuulelta häilytetään? Vai mitä te läksitte katsomaan? Sitä miestäkö te läksitte katsomaan, jonka mieli sujuu eli taipuu maailman tuulen jälkeen? Taikka mitä te läksitte katsomaan: "Ihmistäkö, joka pehmeitä kantaa? Niin koreaa maailman herraa kos te läksitte katsomaan? Taikka mitä te läksitte katsomaan: Profeettaako? Minä sanon teille: Tämä on jalompi kuin profeetta. Sillä tämä on se, josta kirjoitettu on: Katso minä lähetän minun enkelini sinun kasvois eteen, joka on valmistava sinun ties sinun etees."

Me kuulemme nyt näistä sanoista, että Johannes Kastaja on yksi Herran enkeli, joka valmistaa Vapahtajalle tien ihmisten sydämiin. – Jospa nyt Herra antais hänelle

voimaa valmistaa tätä tietä, että kunnian Herra pääsis kulkemaan, sillä maailman tuisku ja rajuilma on ottaneet tien pois. Koska tien valmistaja tulee tietä valmistamaan Herralle, kohtaa hän aivan umpista. Ei siinä löydy muuta kuin hukan jälkiä. Kuitenki on se meidän toivomme ja uskalluksemme Jumalaan, että tien pitää aukeneman, niin kauan kuin tien valmistaja rautalapiolla kaivaa lunta ja totuuden rautakangella kankoaa kaikki loukkauskivet ylös, että kunnian Herra pääsee kulkemaan ylhäältä alaskäsin, pohjoisesta etelään ja idästä länteen.

Kaikki köyhät ja väsyneet matkamiehet, jotka istutte tien päällä ja odotatte kunnian Herraa, rukoilkaat sitä Suurta Ristinkantajaa, että Hän antais tien valmistajalle voimaa ja väkevyyttä hakkaamaan, kaivamaan, kankoamaan, vierittämään, kuokkimaan, kiskomaan ja nostamaan karhakoita, pensaita, juurakoita, kiviä, kantoja, puita, lumikinoksia, että kunnian Herra pääsis kulkemaan, ja että ne köyhät ja väsyneet matkamiehet, jotka istuvat tien päällä ja odottavat kunnian Herraa, pääsisit Hänen kanssansa kulkemaan ijankaikkisuuteen. Kuule sinä Suuri ja Ylistetty Kunnian Kuningas köyhäin ja väsyneitten matkamiesten huokaus. Isä meidän jne.

Evankeliumi Matt. 11: 2 - 6

Me kuulemme siitä ylösluetusta evankeliumista, että Johannes Kastaja oli vankeudessa lähettänyt kaksi opetuslasta kysymään Jeesukselta: Oletko sinä se tuleva eli pitääkö meidän toista odottaman? Tämä kysymys ei tullut Johanneksen oman epäuskon tähden, sillä Johannes oli saanut senkaltaisen vakuutuksen ylhäältä, että Jeesus Nasareenus oli totisesti se tuleva Vapahtaja; mutta Johanneksen omat

opetuslapset arvelit siitä, onko Hän se tuleva, eli oliko Hän se Vapahtaja, josta oli niin paljon puhuttu Raamatussa. Vapahtaja käski Johannekselle sanoa, mitä he nähtävät ja kuulleet olit: että sokeat saavat näkönsä, ontuvat käyvät, pitaliset puhdistetaan, kuolleet herätetään, ja autuas on se, joka ei pahene minussa.

Näitten sanain johdatuksesta pitää meidän tällä erällä kysymän niiltä, jotka epäilevät, onko tämä kristillisyys oikea, joka nyt on näissä paikoissa ilmestynyt, eli pitääkö meidän toista odottaman? Mitkäs ovat ne merkit, jotka todistavat, että tämä kristillisyys on oikea? Joo! yksi merkki on, että sokeat saavat näkönsä, toinen merkki on, että ontuvat käyvät, kolmas merkki on, että pitaliset puhdistetaan, neljäs merkki on, että kuolleita nostetaan ylös, ja viides merkki on, että köyhille saarnataan evankeliumi.

Me tiedämme, että niitä on monta, jotka epäilevät, onko tämä kristillisyys oikea. Ei ainoastansa fariseukset, jotka näkevät paljon vikoja kristittyin elämässä, niin kuin he silloin näit Vapahtajan elämässä paljon vikoja, mutta myös Johanneksen opetuslapset, jotka ei vielä ole lupuneet Johanneksesta, vaikka hän on tahtonut, että heidän pitää luopuman hänestä ja mennä Vapahtajan Jeesuksen tykö, ovat vielä arveluksessa, onkohan tämä se tuleva. Niitten uskon vahvistukseksi, jotka ovat arveluksessa, onko tämä kristillisyys oikea, käsketään heitä katsomaan niitten voimallisten töitten päälle, jotka tapahtuvat.

Ensiksi. Sokeat näkevät. Kuinka monta niitä on, jotka ovat sokeana syntyneet, ei ole niin vakaisesti ylös kirjoitettu. Mutta sen me tiedämme, että niitä on koko iso joukko, jotka ennen ovat sokeana vaelta-
neet 20, 30, 40, 50, ja 60 ajastaikaa, ja

nyt ne näkevät. Sokeana ollessansa he vaelsit summia ijankaikkisuutta kohti. Mutta he vaelsit silloin kadotuksen lavealla tiellä, sillä ei het nähneet, mistä tie menee taivaaseen. Mistäs sokea näkee sitä kaitasta tietä, joka viepi elämään? Hän vaelttaa sitä laveata tietä, josta koko maakunta kulkee, jota riettaan enkelit ovat valmistaneeet tämän maailman jumalalle. Mutta ei sokea raukka näe sitä kaitasta tietä, joka viepi elämään.

Eikä ole yksikään sokeuden ja pimeyden aikana kysynyt toiselta: Tiedätkös, mistä tie menee taivaaseen? Sillä he ovat kaikki vaeltaneet yhtä ja samaa tietä. Ja vielä nytkin kuuluu olevan niillä sokeilla se usko, että kaikki tulevat yhteen paikkaan. Mutta ne harvat sielut, jotka Vapahtajan voiman kautta ovat saaneet silmänsä auki, saattavat nyt sanoa niin kuin se mies, joka oli sokeana syntynyt, mutta oli Vapahtajan voiman kautta näkeväksi tullut: Yhtä minä tiedän, sanoi hän, että minä olin sokea, mutta nyt minä näen. Tämä on nyt niille merkiksi, jotka epäilevät, lieneekö tämä olla oikea oppi.

Toinen merkki on se, että ontuvat käyvät. Vaikka ihmisen sokeat silmät avataan, että hän näkee, mistä tie menee taivaaseen, ei siitä seuraa vielä, että hän jaksaa sitä tietä vaelttaa, koska hän on ontuva ja raajarikko. Monella on tosin silmät auki, mutta he ovat voimattomat vaeltamaan, koska jalat puuttuvat. Sen tähden he jäävät istumaan tien päälle. Näkevät kyllä, kuinka toiset menevät sivuti, mutta ei ole voimaa seuraamaan. Nämät väsyneet matkamiehet istuvat tien päällä ja huutavat ohitse käyväisille! Älkää jättäkö meitä! Mutta he vastaavat: Te olette ontuvat ja raajarikat, sen tähden ette jaksaa käydä elämän tiellä. Miksette ole kontanneet armoistuimen eteen? Miksette huuda niin

korkealla äänellä, että ääni kuuluu syvyydestä taivaaseen. Että se armollinen Herra Jeesus parantais teidän jalkojanne, että tekin pääsisitte muitten matkaan ennen kuin tuisku ja rajuilma ottaa pois tien, ennen kuin pimeys saavuttaa.

Kontatkaat te ontuvat ja raajarikat, kontatkaat armoistuimen eteen ja rukoilkaat sitä Suurta Ristinkantajata, että Hän parantais teidän jalkojanne, sillä Hän on sanonut: Ontuvat käyvät. Ja profeetan kautta sanoo Hän: Rammat hyppäävät niin kuin peurat. Ja Pietari ja Johannes paransit yhden kerjäläisen, joka oli jalvotoin ollut monta kymmentä ajastaikaa. Tämä pitää oleman merkiksi niille, jotka epäilevät, lieneekö tämä muutos olla oikea eli väärä.

Kolmas merkki on se, että pitaliset puhdistetaan, vaikka paljon on vielä niitä pitalisia puhdistamatta; mutta sen me tiedämme vakaan, että kymmenen on puhdistettu. Koska Jeesus sanoi heille: menkää ja osottakaat teitäne papille, niin he käydessänsä tulit puhtaiksi. Ja ne kymmenen puhdistettua ovat myös osoittaneet itsensä papille ja ottaneet häneltä sen todistuksen, kuin Mooses on heille käsenyt.

Mutta sen pahempi, ei ole kaikki puhdistetut sielut tulleet takaisin kiittämään Jeesusta Hänen suuren armonsa edestä, sillä Vapahtaja kysyy: ”Eikö kymmenen puhdistettu, kussasta siis yhdeksän ovat? Ne ovat vissimmästi tarttuneet maailmaan, ja ainoastansa yksi muukalainen, joka on huonoin kaikista, on tullut takaisin kiittämään Jeesusta. Kussasta siis ne yhdeksän ovat?

Missäs olette, te puhdistetut sielut? Jeesus kaipaa teitä. Hänellä on ikävä nähdä, koska te olette niin kiittämättömät, ettette maailmanrakkauden tähden jouda tulla takaisin maailmasta kiittämään Häntä kaikkien Hänen hyvän töittensä

edestä. Muistakaat kuitenkin, että te olette kerran puhdistetut, ja se pitää oleman niille merkiksi, jotka epäilevät, onko tämä oppi oikea eli ei.

Neljäs tuntomerkki on se, että kuolleita herätetään ylös. Vaikka moni makaa vielä kuolleena ja raatona, ja on jo mätänemässä, ja madot kanssa kalvavat heitä, ne madot, joita tuonen koiraksi kutsutaan. Ja muutampi sokea raukka on koettanut pirun paskalla niitä matoja kuolettaa, mutta ei ne ole kuolleet vielä, vaikka hän itse makaa kuolleena ja raatona. Kuitenki on moni kuollut raato nostettu ylös kuolleen uskon haudasta ja on eläväksi tullut Jeesuksen voiman kautta.

Ja ne harvat sielut, jotka ovat eläväksi tulleet, seuraavat nyt Jeesusta elämän tiellä. Yksi on Lasarus, joka oli neljä vuorokautta maannut haudassa. Toinen on Nainin lesken poika, joka kannettiin ulos kuolleena. Kolmas on päämiehen tytär Kapernaumissa, josta Vapahtaja sanoi: Ei piika ole kuollut, mutta hän nukkuu. —Paitsi niitä, jotka Jeesuksen kuoleman kautta nostettiin ylös haudoistansa. Ja net olit kauan aikaa maanneet haudassa.

Mutta luonnollisen siveyden päämiehet, Joosef ja Nikodeemus, ei ole tulleet eläväksi, sillä he ovat panneet Jeesuksen ruumiin kuolleen uskon hautaan. Ja maailman herrat, Jeesuksen ristin viholliset, ovat panneet lukon haudan päälle, ettei Hänen opetuslapsensa varastais Häntä. Ja kuitenkin Hän nousi ylös, vaikka sotamiehet freistaavat vahdata hautaa. Mutta voimattomaksi tulevat sotamiehet, koska Herran enkeli astuu alas taivaasta ja vierittää kiven haudan ovelta.

Tämä on myös tapahtunut niille merkiksi, jotka epäilevät, lieneekö tämä olla oikea oppi. Freistatkaat, freistatkaat, te maailman sotamiehet, pidättää Jeesuksen

ruumista kuolleen uskon haudassa! Ette kuitenkaan jaksa. Te menette kuoliaaksi, niin pian kuin Herran enkeli astuu alas taivaasta ja vierittää kiven haudan ovelta. Viimein häättyy teidän valehdella, että opetuslapset varastit Hänen.

Viides merkki on se, että köyhille saarnataan evankeliumia. Ennen on saarnattu rikkaille evankeliumia, mutta nyt saarnataan köyhille evankeliumia. Ei tosin ole ennen näitä aikoja ollut paljon köyhiä. Ihmiset ovat ennen olleet rikkaammat, niin kauan kuin he jaksoit hyvin varastaa. Mutta nyt on tullut paljon köyhiä, sitte kuin talon isäntä on saanut senkaltaisia koiria, jotka haukkuvat varkaille, ettei he paali enää varastaa. Nyt tulevat varkaat köyhiksi, koska tuonen koirat haukkuvat niin kovin, että varkaat häättyvät tuoda varastettua kalua takaisin. Enkä tiedä, mikä noita se on pannut manalaisia niitten varkaitten päälle, että heidän täytyy ilmoittaa Isännälle, mitä he ovat ennen varastaneet eli vääryydellä omistaneet.

Sitä pitävät kaikki viinaporvarit ihmeenä. Erinomattain ne, jotka prukaavat panna vettä viinaan, vaikka niitten kalu ei juda enää, sillä juomarille on tullut niin hyvä maku, ettei he ota suuhunsa muuta kuin puhdasta ja sekoittamatonta viinaa. Nyt ovat entiset varkaat tulleet niin köyhiksi, ettei heillä ole paljon mitään suuhun panemista. Ja niille köyhille saarnataan evankeliumia.

Kyllä tosin rikkaat tahtovat, että heillekin saarnattaisiin evankeliumia, mutta koska me tiedämme, millä lailla he ovat rikastuneet, nimittäin varastamisella, niin me tahdomme, että heidän pitää ensinnä kantaman takaisin kaikki, mitä he ovat varastaneet. Me tahdomme, että heidän pitää tuleman oikein köyhiksi, viheliäisiksi, alastomiksi, alaspainetuiksi, rikki-

murretuiksi ja hätääntyneiksi. Sitte vasta saarnataan evankeliumia heille.

Mutta muille, jotka ei ole janoovaiset, niille annetaan suoloja, että heille tulis jano. Jotka ei ole kerjäläiset, niille annetaan risuja, koska he kerjäävät, vaikka ei ole hätää. Tässä on paljon niitä, jotka tekevät itsensä köyhäksi ja vaivaiseksi, vaikka puoti on täynnä varastettua kalua. Ja semmoiset tahtovat, että heille pitää saarnattaman evankeliumia, mutta semmoisille keitu-reille pitää annettaman risuja pureskella.

Tässä on nyt viisi merkkiä eteen asetettu, jotka todistavat niille, jotka epäilevät, onko tämä se tuleva, eli pitääkö meidän toista odottaman. Viisi merkkiä, joista epäileväiset saavat päättää, onko tämä oikea kristillisyyys eli pitääkö meidän toista odottaman. Me tiedämme, ettei kaikki pidä tätä kristillisyyttä oikeana. Fariseukset moittivat, että se on kokonansa väärä.

Saddukeukset moittivat, että siinä puhutaan kuolleitten ylösnousemisesta. Lainoppineet moittivat, että siinä on rakkauden puutos. Pakanat luulevat, että se on villitauti. Nikodeemus myös ihmettelee, että ihmisen pitää uudesta syntymän.

Mutta ne sokeat, jotka nyt näkevät. Ne ontuvat, jotka nyt käyvät. Ne kuolleet, jotka nyt elävät. Ne pitaliset, jotka nyt ovat puhdistetut. Ja ne köyhät, joille nyt saarnataan evankeliumia. Ne tuntevat, että tämä on oikia oppi, ja rukoilevat vielä, että Vapahtajan oppi aina levenis, että ontuvat, sokeat ja raajarikot aina tulisit Hänen tykönsä, että pitaliset puhdistettaisiin, ja että kuolleet aina kuulisit Herran äänen. He rukoilevat, että köyhät, vaivaiset, alastomat, murheelliset, itkeväiset, isoovaiset, janoovaiset, viheliäiset ja alaspainetut saisit kuulla joka päivä sitä evankeliumia, joka saarnataan köyhille. Amen

Alkuperäinen / SKHS Aunon kokoelma Helsingin yliopistonkirjasto / Jäljennös / SKHS Aunon kokoelma / Kansallisarkisto Helsinki /